

தோழர் புஸ்பாஜனின் நினைவுகூர்...

துடைப்பான்

தோழர் சுகயீனம் காரணமாக வைத்திய சாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் காஞ்சர் எனச் சந்தேகம் கொள்வதாகவும் லக்ஷ்மி சொன்னார். அன்று பின்னேரம் நாங்கள் தோழரைப் பார்க்கச் சென்றோம். தோழர் சோர்ந்து காணப்பட்டாலும் நம்பிக்கையோடு பேசினார். நான் மௌனமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். தோழரின் நம்பிக்கை வெற்றிபெற வேண்டுமென நம்பினேன். சில நாட்களின் பின் தோழரின் உடலில் காஞ்சர் முற்றிவிட்டது எனவும் வைத்தியசாலையிலிருந்து வீட்டிற்குச் சென்றுவிட்டதாகவும் அறிந்தேன்.

தோழரின் நம்பிக்கை பொய்த்து விட்டது. தோழரின் நோயின் கொடூரம் இன்னொரு பிரிவை விரைவிலாக்கி விடுமோ என அஞ்சினேன். கலைச் செல்வனின் மரணம் என்னைப் பாரியளவில் பாதித்து விட்டிருந்தது. மனதளவில் நான் மிகமிகச் சோர்ந்திருந்தேன். தோழரிடமிருந்த நம்பிக்கைகள் என்னிடம் இருக்கவில்லை. காஞ்சரின் தாக்கத்தின் உச்சத்தையும் அதன் வேதனைகளையும் மரணத்தையும் நேரில் கண்டு அதிர்ந்தவன் நான். தோழரின் நம்பிக்கை அவரளவில் அவருக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுவதாக அமைந்திருப்பது நல்லது என்றே நினைத்தேன். தோழர் தமிழ்நாட்டிற்கு வைத்தியம் செய்யச் செல்வதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன் அறிவாலயத்தில் சந்தித்தேன். நான் எப்பொழுதும் தோழரைச்

சந்தித்தவுடன் கைகொடுத்து "எப்படித் தோழர் சுகம்?" என்றே விசாரிப்பேன். அன்று கைகொடுத்து விட்டு நான் மௌனமானேன். தோழரோடு எதுவுமே நான் பேசவில்லை. மனம் கனத்திருந்தது. நான் பேச முயலும் வார்த்தைகள் போலியாக, அந்நியமாக எனக்குத் தென்பட்டது. தொடர்ந்தும் மௌனம் கொண்டேன். சிவதாசனும் நாகேஸீம் தோழரோடு பேசினார்கள். எத்தனை தடவைகள், எவ்வளவு வார்த்தைகளை நாங்கள் பேசியிருப்போம். இன்று நான் வெறுமையாக நின்றுருந்தேன். தோழரோடு எல்லோரும் நட்பாகப் பழகினார்கள். நான் தோழரோடு சண்டையும் நட்புமாக பழகினேன். தோழரோடு மிக நட்பாகவும் மிக முரண்பட்ட நபராகவும் நான் இருந்துள்ளேன். தோழரோடு முரண்பட்டு தர்க்கித்து விவாதம் புரிந்த ஒவ்வொரு கணங்களும், சம்பவங்களும் என்னைத் துயரறறச் செய்து கொண்டே இருக்கின்றன.

*****

தோழரை முதன்முதலில் 1985ம் ஆண்டின் நடுப் பகுதியில் தமிழ்நாட்டில் சந்தித்தேன். இயக்கங்களுக்கிடையில் ஐக்கியத்தையும் ஒருமைப்பாட்டையும் பேணுமுக்கமாக நான் சார்ந்திருந்த அமைப்பின் சார்பில் 1985ம் ஆண்டு சென்னை Palm Grove வில் ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டியிருந்தோம். அதில் தோழர் லண்டன் சாந்தனோடும் வரதராஜப் பெருமாளோடும் கலந்து கொண்டார். இதுவே தோழரோடு

பாரிஸில் சபாலிங்கம் அவரது வீட்டில் வைத்துப் புலிகளினால் கொலை செய்யப்பட்டவுடன், நண்பர்களும் ஏனைய நபர்களும் ஒளிந்து கொண்ட வேளையில், சபாலிங்கம் வீட்டில் தோழரும் உமாகாந்தனும் இறுதிவரை நின்றிருந்து இறுதி நிகழ்வுகளைப் பொறுப்பெடுத்து நடாத்திய அந்த வன்முறைக்கு எதிரான மனோபாவமே தோழரோடு என்னை மிகமிக நெருங்க வைத்தது.

Photo : THAMAYANTHY

கொண்ட முதலாவது சந்திப்பாயிற்று. அதன் பின் 1992ம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் அகதியாய் நான் பாரிஸில் வந்திறங்கி, தோழரை சபாலிங்கம் வீட்டில் சந்தித்தேன். பாரிஸில் சபாலிங்கம் அவரது வீட்டில் வைத்துப் புலிகளினால் கொலை செய்யப்பட்டவுடன் நண்பர்களும் ஏனைய நபர்களும் ஒளிந்து கொண்ட வேளையில் சபாலிங்கம் வீட்டில் தோழரும் உமாகாந்தனும் இறுதிவரை நின்று ருந்து இறுதி நிகழ்வுகளைப் பொறுப்பெடுத்து நடாத்திய அந்த வன்முறைக்கு எதிரான மனோ பாவமே தோழரோடு என்னை மிகமிக நெருங்க வைத்தது. அக்காலங்களில் நான் சபாலிங்கத் தோடும் தோழரோடும் மிக நெருங்கியவனாக ஆகிக்கொண்டிருந்தேன்.

தோழர் வன்முறைக்கு எதிராகவும் மனித உரிமைகளைக் கோருபவராகவும் இருந்தார். இதன்பால் எங்களுக்கு நம்பிக்கைகளையும் துணியையும் தந்தார். 'தோற்றுத்தான் போவோமா?' எனும் தொகுப்பை புலிகளின் வன்முறைக்குப் பலியான சபாலிங்கத்தின் ஐந்தாவது ஆண்டு நிறைவில், மிகவும் நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் வெளிக்கொணர்ந்தார். புகலிடத்தில், குறிப்பாக பாரிஸில், வன்முறைக்கு எதிராக வாயளவில் பேசிய நண்பர்கள் பலர் தொகுப்பில் எழுதப் பயந்து பின்நின்றனர். எனினும் தோழர் துணிவோடும் அயரா முயற்சியாலும் வன்முறைக்கு எதிரான இலக்கியப்பிரதியாய் இத்தொகுப்பைக் கொண்டு வந்தார்.

*****

1969ம் ஆண்டில் தோழரின் அரசியல் பிரவேசம் தமிழரசுக் கட்சியின் வாலிப முன்னணி உறுப்பின ராவதிலிருந்து தொடங்குகின்றது. அதன்பின் 1973ம் ஆண்டு தமிழ் இளைஞர் பேரவையின் உரு வாக்கத்திலும் அதன் தலைவராகவும், 1977இல் தமிழ் ஈழ விடுதலை இயக்கத்தின் (TLO) செயலாள ராகவும் தோழரின் அரசியல் வாழ்வு அமை கின்றது. 1983ம் ஆண்டில் பிரான்சில் ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் பொறுப்பா ளராக அவரின் அரசியல் தொடர்கின்றது. தோழர் தமிழரசுக் கட்சி, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி என்ற

மிதவாதக் கட்சிகளில் இருந்து துளிர் விட்ட அரசியலை ஆரம்ப காலங்களில் கொண்டிருந்த போதிலும் அவரின் ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி உறவு அவரை இடதுசாரிக் கருத்தி யலின் மீது ஆர்வமும் நம்பிக்கையும் கொள்ள வைத்திருக்கிறது என்றே கூறவேண்டும். நான் தோழரைச் சந்தித்த 1992ம் ஆண்டளவில் தோழர் இடதுசாரிக் கருத்தியல்து நம்பிக்கை கொண்ட வராகவும், வன்முறைக்கு எதிரானவராகவும், ஜனநாயகத்தை நேசிப்பவராகவும் இருந்த அவரின் செயல் முனைப்பு பன்முகப்பட்டதாக அமைந்திருந்தது. எனினும் தோழர் கோட்பாட்ட ளளவில் மார்க்சியத்தில் நம்பிக்கை உறுதி கொண்டவராகவும் நடைமுறை வாழ்வில் அவரின் செயற்பாடுகளில் காணப்பட்ட முரண்பாடான தன்மைகள் தோழரோடு என்னைப் பல தடவை தர்க்கிக்கவும் விவாதம் கொள்ளவும் தூண்டியி ருக்கின்றன. தலித்தியத்தின் இன்றைய வலது சாரிப்போக்குப் பற்றி தோழர் கரும் விமர்சனம் கொண்டிருந்தார். இதில் நானும் தோழரோடு ஒத்த கருத்துடையவனாக இருந்தேன். தலித்தியம் என்பது சாதியின் பெயரால் ஒடுக்கப்பட்டோரின் விடுதலைக்குரல். அது மார்க்சியத்தின் வழிகாட்ட லோடு களம் இறங்குமானால் ஒடுக்கப்பட்டோரின் விடுதலையும் சுதந்திரமும் விரைவில் சாத்திய மென்பது தோழரின் முடிவாக இருந்தது. புலம் பெயர் சூழலில் குறிப்பாக பாரிஸில் ஒரு சிலரிடம் நிலை கொண்டிருந்த வலதுசாரி - சந்தர்ப்பவாத தலித்தியத்தை தோழர் நிராகரிப்பவராகவும் கேள்விக்குட்படுத்துபவராகவும் கடைசிவரை உறுதியோடு இருந்தார்.

*****

தோழரோடு ஐரோப்பாவில் நடக்கும் இலக்கியச் சந்திப்புக்களுக்கு தோழரின் விருப்பத் திற்குரிய அவருடைய காரில் நான், லக்ஷ்மி, கலைச்செல்வன் ஆகியோர் பயணம் செய்வது

**தலித்தியம் என்பது
சாதியின் பெயரால்
ஒடுக்கப்பட்டோரின் விடுதலைக்குரல்.
அது மார்க்சியத்தின்
வழிகாட்டலோடு களம்
இறங்குமானால் ஒடுக்கப்பட்டோரின்
விடுதலையும் சுதந்திரமும்
விரைவில் சாத்தியமென்பது
தோழரின் முடிவாக இருந்தது.**

ஓவ்வொருவரினதும் மரணமும் பிரிவும்தான் அவர்கள் இருப்பின் கனத்தை எங்களுக்குச் சொல்கிறது. என் வாழ்வில் பல்வேறு மரணங்களைச் சந்தித்து வாழ்ந்தவன் நான். எனினும் சில மரணங்கள் எம்மைத் துயர்கொள்ள வைப்பதோடு மனநிலைத் தொடர்ச்சியில் வெறுமையையும் சோர்வையும் தந்து விடுகின்றது.

வழக்கமாகி இருந்தது. சுவிலில் நடந்த ஒரு நாடக விழாவிற்கு நாங்கள் அப்படிச் சென்றிருந்த வேளையில், எங்களோடு அசோக்பிரகாஸும் வந்திருந்தார். திரும்பி வரும்போது இளைஞர் பேரவை தொடர்பான பல விடயங்கள்பற்றி நாம் உரையாடி வந்தோம். நானும் என் கருத்துக்களை கூறினேன். தோழர் சந்ததியார் பற்றியும் அவர் தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணியின் மிதவாத அரசியல்மீது கொண்டிருந்த விமர்சனங்கள் குறித்தான என் அபிப்பிராயங்களையும் நான் கூறினேன். தோழர் மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்டு தோழர் சந்ததியார் தொடர்பாக கடும் வார்த்தைப் பிரயோகங்களைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார்.

தோழர் சந்ததியாரோடு நானும் அசோக்பிரகாஸும் அரசியல் செயற்பாட்டுத் தளங்களில் ஒன்றாக வேலை செய்தவர்கள். தோழர் சந்ததியாரின் அரசியல் நேர்மையும், மார்க்சியத்தின் பால் அவர் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையும்தான் எங்களை எல்லாம் அரசியல் வழிநடத்த உதவியது என்று கூறவேண்டும். ஆரோக்கியமாகப் புறப்பட்ட விவாதத் தளம் தடம் புரளத் தொடங்கியதை உணர்ந்த நான் தோழரிடம் சொன்னேன் "தோழர் இத்தோடு இவ்விடயத்தை நிறுத்திக் கொள்வோம்" என்று. அதன்பின் காரினுள் கடும் மௌனம் நிலவிற்று. சிறிது நேரத்தின் பின் அனைத்தும் மறந்து குதூகலமும் சந்தோஷமுமாக மீண்டும் ஒரு உரையாடல் தொடங்கிற்று. இதுதான் தோழர் புஸ்பராஜா. முரண்பாடுகளுக்கப்பால் எங்களின் அன்பை நேசிப்பவராகவும், நட்பினைப் பேணும் வல்லமையும் அவரிடம் வாய்க்கப் பெற்றிருந்தது.

*****

தோழரின் "ஈழப்போராட்டத்தில் எனது சாட்சியம்" வெளிவரவேண்டும் என்பதில் விருப்பம் கொண்டவர்களில் நானும் ஒருவனாக இருந்தேன். சபாலிங்கம் கொலையுண்ட ஒரு வாரத்தின் பின் ஒரு நாளிரவு நானும் சேரனும் தோழரைச் சந்தித்தோம். இப்புத்தகத்தின் வரவின் அவசியத் தேவை பற்றியும் இதற்கு எங்களாலான அனைத்து உதவிகளையும் செய்ய விரும்புவதாகவும் கூறினோம். எனினும் காலங்கடந்தாயினும் இப்புத்தகத்தின் வரவு ஈழப்போராட்ட வரலாற்றில் மறைக்கப்பட்ட பல்வேறு சாட்சியங்களை வெளிக்கொண்டு வருவதோடு, அதிகாரமும் புனைவும் கொண்டு

கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதிக்க சக்திகளின் வரலாற்று மூலங்களை நிர்மூலமாக்கியதன் மூலம், இன்றைய காலத்தில் தோழரின் வரலாற்றுப் பாத் திரம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. எனினும் இந்நூல் தொடர்பாக என்னுள் விமர்சனங்களும் இருந்தன. பாரிஸில் இடம்பெற்ற விமர்சன அரங்கில் அதன்மீதான விமர்சன உரையை நான் நிகழ்த்தினேன். தோழருக்கு என்னுரை உவப்பான மனநிலையைக் கொடுக்கத் தவறி விட்டதென்றே சொல்லவேண்டும். எனினும் தோழரோடு நான் அவ்வப்போது கொண்டிருந்த முரண்பாடுகளும் கோபங்களும் எங்களின் உறவை என்றுமே பாதித்த தில்லை. முரண்பாடுகளிலிருந்து தொடங்கும் விவாதங்களும் கருத்துப் பரிமாற்றங்களும் எங்களுக்கான ஆரோக்கியமான ஒரு கருத்துச் சுதந்திர தளத்தை நோக்கி நாங்கள் நகர்ந்து செல்வதற்கு துணை நின்றது என்றே கூறவேண்டும். இதற்கு ஓர் சாட்சியம் இலக்கியச்சந்திப்பு நிகழ்வுகளாகும். இவ்விலக்கியச் சந்திப்புக்களில் தோழரின் பங்களிப்பும் முன்னெடுப்பும் முக்கியமாக குறிப்பிடப்பட வேண்டியதொன்று. மிகவும் நெருக்கடியான காலகட்டங்களில் இவ்விலக்கியச் சந்திப்பின் புத்துயிர்ப்பிற்கு வழி கோலியவர்களில் தோழரும் ஒருவர்.

*****

ஓவ்வொருவரினதும் மரணமும் பிரிவும்தான் அவர்கள் இருப்பின் கனத்தை எங்களுக்குச் சொல்கிறது. என் வாழ்வில் பல்வேறு மரணங்களைச் சந்தித்து வாழ்ந்தவன் நான். எனினும் சில மரணங்கள் எம்மைத் துயர்கொள்ள வைப்பதோடு மனநிலைத் தொடர்ச்சியில் வெறுமையையும் சோர்வையும் தந்து விடுகின்றன. என் செல்வியின் மரணம், நண்பன் கேதீஸின் மரணம், அம்மாவின் மறைவு, கலைச்செல்வனின் மரணம், இப்போது தோழரின் மரணம். என்னுள் மிகுந்த துயர் கொண்ட மனநிலையைத் தோற்றுவித்த கணங்கள் இவை.

எல்லோரும் சொல்வது போல் "விதையாய் விழுந்தாய்! விருட்சமாய் எழுவோம்" என்ற வீர வசனங்கள் என்னால் பேச முடியாதுள்ளது. தோழரின் இறப்பின் கனத்தில் புதையுண்டிருக்கும் மீரா அண்ணிக்கும் குடும்பத்தினருக்கும் என்னால் எவ்வித ஆறுதல் தரும் வார்த்தைகளையும் கூற முடியாது. பிரிவின் துயரம் நேசம் கொண்டவர்களால்தான் புரிந்து கொள்ளப்பட முடியும். அதற்கு ஆறுதல் வார்த்தைகள் ஏது?